

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)
zo 16. decembra 2004 *

Vo veci C-358/03,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná
19. augusta 2003,

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: D. Martin a H. Kreppel,
splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Rakúskej republike, v zastúpení: E. Riedl, splnomocnený zástupca, s adresou na
doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia N. Colneric (spravodajkyňa)
a J. N. Cunha Rodrigues,

generálny advokát: A. Tizzano,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude
prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Komisia Európskych spoločenstiev svojou žalobou navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Rakúska republika si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 90/269/EHS z 29. mája 1990 o minimálnych požiadavkách na bezpečnosť a ochranu zdravia pri ručnej manipulácii s bremenami, pri ktorej pracovníkom hrozí riziko najmä poškodenia

chrbta (štvrtá samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS) (Ú. v. ES L 156, s. 9), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 9 tejto smernice.

Právny rámec a konanie pred podaním žaloby

- 2 Tak ako to vyplýva zo znenia jej článku 1 ods. 1, smernica 90/269 stanovuje minimálne požiadavky na bezpečnosť a ochranu zdravia pri ručnej manipulácii s bremenami, pri ktorej pracovníkom hrozí riziko najmä poškodenia chrbta.
- 3 V súlade s článkom 9 ods. 1 tejto smernice členské štáty prijímú najneskôr do 31. decembra 1992 zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou a okamžite o tom informujú Komisiu. Rakúskej republike, ktorá sa stala členským štátom Spoločenstva 1. januára 1995, uplynula lehota na prebratie smernice v deň jej pristúpenia ako členského štátu k Spoločenstvu.

- 4 Kedže Rakúska republika neinformovala Komisiu o opatreniach prijatých na dosiahnutie súladu so smernicou 90/269 a keďže Komisia nemala k dispozícii žiadne iné informácie, na základe ktorých by mohla dôjsť k záveru, že tento členský štát v tomto smere prijal potrebné opatrenia, Komisia začala konanie o nesplnenie povinnosti.
- 5 Kedže sa Komisia domnievala, že smernica nebola prebratá tak pokiaľ ide o ochranu zamestnancov v službe spolkovej krajiny a obcí Korutánska, ako aj o ochranu pracovníkov poľnohospodárskych a lesníckych podnikov Burgenlandu a Korutánska, vydala 19. decembra 2002 odôvodnené stanovisko, v ktorom vyzvala Rakúsku republiku na prijatie opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s týmto stanoviskom v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia.
- 6 Kedže Komisiu neuspokojili odpovede rakúskych úradov, podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

O žalobe

- 7 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že nesplnenie povinnosti sa musí posudzovať podľa stavu, aký existoval v členskom štáte v čase, keď uplynula lehota stanovená v odôvodnenom stanovisku (pozri najmä rozsudky z 15. marca 2001, Komisia/Francúzsko, C-147/00, Zb. s. I-2387, bod 26, a zo 4. júla 2002, Komisia/Grécko, C-173/01, Zb. s. I-6129, bod 7).
- 8 Rakúska vláda tvrdí, že dôvod založený na neprebratí smernice 90/269 nie je dôvodný v časti, v ktorej sa týka Burgenlandu, keďže v priebehu roku 2000 bolo prijaté nariadenie oznámené Komisii 24. októbra 2000.

- 9 Vo svojej replike Komisia uznala túto skutočnosť.
- 10 Keďže odôvodnené stanovisko bolo vydané 19. decembra 2002, žaloba musí byť zamietnutá v časti týkajúcej sa Burgenlandu.
- 11 Aj keď rakúska vláda vo vzťahu k spolkovej krajine Korutánsko nepopiera nesplnenie povinností, ktoré sa jej vytýka, uvádza, že nariadenie potrebné na úplne prebratie smernice 90/269 pokiaľ ide o poľnohospodárskych a lesníckych pracovníkov, malo byť prijaté koncom roka 2003. Pokiaľ ide o potrebu prijať opatrenia na prebratie určené na zabezpečenie ochrany zamestnancov spolkovej krajiny, obcí a združení obcí, federálne orgány vraj pravidelne informovali príslušné úrady spolkovej krajiny Korutánsko o ich povinnostiach v tejto oblasti.
- 12 V tejto súvislosti rakúska vláda zdôrazňuje, že rakúske ústavné právo zakazuje federálnym orgánom prijímať opatrenia na prebratie namiesto niektorej spolkovej krajiny a že iba výrok Súdneho dvora môže založiť právomoc federálnych orgánov na prijatie opatrení na prebratie.

- 13 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa členský štát nemôže odvolávať na ustanovenia, zvyky alebo stav svojho vnútroštátneho právneho poriadku vrátane federálneho zriadenia, aby tým odôvodnil nesplnenie povinností a nedodržanie lehôt, ktoré vyplývajú zo smernice (pozri najmä rozsudok z 11. októbra 2001, Komisia/Rakúsko, C-111/00, Zb. s. I-7555, bod 12). Aj keď si každý členský štát môže slobodne upraviť normatívne právomoci na vnútroštátnej úrovni, podľa článku 226 ES je vo vzťahu k Spoločenstvu jediným zodpovedným subjektom za dodržiavanie povinností, ktoré vyplývajú z práva Spoločenstva (rozsudok z 10. júna 2004, Komisia/Taliansko, C-87/02, Zb. s. I-5975, bod 38).
- 14 Je teda potrebné považovať žalobu Komisie za dôvodnú v časti týkajúcej sa spolkovej krajiny Korutánsko.
- 15 So zreteľom na vyššie uvedené, je potrebné na jednej strane určiť, že Rakúska republika si tým, že v spolkovej krajine Korutánsko neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou 90/269, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice, a na druhej strane v zostávajúcej časti žalobu zamietnuť.

O trovách

- 16 Podľa článku 69 ods. 3 rokovacieho poriadku Súdny dvor môže rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov znáša

svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania nemajú úspech v jednej časti alebo vo viacerých častiach predmetu konania. Keďže žalobe Komisie sa vyhovel iba čiastočne, je opodstatnené rozhodnúť, že každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1) Rakúska republika si tým, že v spolkovej krajine Korutánsko neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 90/269/EHS z 29. mája 1990 o minimálnych požiadavkách na bezpečnosť a ochranu zdravia pri ručnej manipulácii s bremenami, pri ktorej pracovníkom hrozí riziko najmä poškodenia chrbta (štvrtá samostatná smernica v zmysle článku 16 ods. 1 smernice 89/391/EHS), nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
- 2) V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
- 3) Komisia Európskych spoločenstiev a Rakúska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

Podpisy